

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Пловдив, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XI СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Миглена Ил. Площакова

при участието на секретаря Илияна П. Куцева Гичева
като разглежда докладваното от Миглена Ил. Площакова Търговско дело № 20235300900281 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Т. П. на 22.05.2023 год., с която са предявени осъдителни искове против „Гео Инвестмънт“ ООД за присъждане на парични суми.

Исковата претенция се основава на следните *фактически обстоятелства*:

Твърди се, че Т. П., гражданин на ***, родена на ***** год., заедно с Н. П. и Д. П., са деца и наследници по закон на баща си М. Е. П., роден през 1962 год., бивш жител на гр. И., ***, починал на 19.12.2020 год. Тримата наследници на М. Е. П. придобили наследствени права при равни квоти, т.е. всеки по 1/3.

Приживе М. Е. П. бил едноличен собственик на капитала и управител на „Гео Инвестмънт“ ЕООД със седалище гр. Пловдив. Това дружество към момента на завеждането на делото било преобразувано в ООД, представлявано от управителя Д. П.. С протокол от 12.04.2021 год. било взето решение двамата пълнолетни и дееспособни наследници на М. Е. П. – Н. П. и Д. П., да поемат при равни права дружествените дялове на баща си в „Гео инвестмънт“ ЕООД. Ищцата не била навършила пълнолетие и в съответствие

с чл. 65 ТЗ не можела да бъде съдружник в дружеството.

Според изготвен към момента на поемането на дружествените дялове баланс на „Гео Инвестмънт“ и доклад за фактически констатации от Г. Ф. /регистриран одитор/ наследените от децата на починалия едноличен собственик на капитала дружествени дялове са с отрицателна стойност, поради което не следва на Т. П. да се изплаща стойност на дружествен дял. В доклада бил изследван въпросът за пасивите на дружеството, като било отразено, че съществува задължение от страна на дружеството към наследодателя М. Е. П. във връзка с направена от последния допълнителна парична вноска в дружеството съгласно решение на ЕСК от 21.02.2020 год. в размер на 723 657,10 лв. и начислена лихва към 31.12.2020 год. в размер на 16 816,13 лв. Решението за извършването на допълнителна парична вноска било взето във връзка със сключването на договор за покупка от страна на „Гео Инвестмънт“ ЕООД на недвижим имот в с. Радиново с площ 22 447 кв.м., описан подробно в исковата молба, закупен за сумата 586 749 лв. от продавача „Сифер“ ООД. В баланса на „Гео Инвестмънт“ ЕООД към 31.12.2020 год. било отразено в пасива като краткосрочно /за срок до 1 година/ задължение към ЕСК в размер на 723 657,10 лв., а в ГФО за 2021 год. задължението, ведно с натрупаните лихви за забава, било отразено в размер на 763 000 лв.

Ищецът развива довод, че допълнителната парична вноска по чл. 134, ал. 1 ТЗ представлява способ за кредитиране на дружеството за преодоляване на икономически трудности с временен характер и подлежи на възстановяване на вносителя, респ. на неговите наследници. В случая допълнителната парична вноска, направена от ЕСК, подлежала на възстановяване на наследниците на ЕСК, като всеки от тримата наследници следвало да получи по 1/3 от вземането на наследодателя от дружеството. В частност вземането на Т. П., произтичащо от направената от наследодателя й допълнителна парична вноска, било в размер на 241 219,03 лв. главница и 5 605,38 лв., съставляваща 1/3 част от законната лихва за периода от 21.02.2020 год. до 31.12.2020 год.

В уточняваща молба ищцата заявява, че ответното дружество е изпаднал в забава при връщането на паричната вноска от момента на предоставянето на същата на дружеството, т.е. от 21.02.2020 год., поради

което „Гео инвестмънт“ ООД дължи връщането на вноската ведно със законната лихва от 21.02.2020 год. Изложено е твърдение, че законната лихва за посочения период е в размер на 79535,27 лв., която се претендира по делото.

Предвид изложените фактически твърдения са предявени искиове „Гео Инвестмънт“ ООД да бъде осъдено да заплати на Т. П. сумата **241 219,03 лв. главница**, съставляваща 1/3 част от вземането на наследодателя М. Е. П. спрямо „Гео Инвестмънт“ ООД по направена от него допълнителна парична вноска на основание чл. 134 ТЗ съгласно решение на едноличния собственик на капитала от 21.02.2020 год., ведно със законната лихва, считано от датата на подаването на исковата молба до окончателното плащане, както и сумата **79 535,27 лв. обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва** върху претендираната главница за периода от 21.02.2020 год. до датата на исковата молба - 22.05.2023 год. Претендират се и сторените делото разноски.

Ответното дружество „Гео Инвестмънт“ ООД, представлявано от управителя Д. П., е подало отговор на исковата молба, в който заявява, че оспорва исковите по основание и размер. На практика обаче материално правни възражения са развити единствено по отношение на акцесорната претенция за обезщетение за забавено плащане, но не и по отношение на иска за главница.

Изложено е твърдение, че сумата 370 000 евро с легова равностойност 723 657,10 лв. постъпила по сметка на „Гео инвестмънт“ ЕООД на 21.02.2020 год. От тази дата било предвидено да се калкулира годишна лихва от 3%, в съответствие с решението на ЕСК. В края на всяка календарна година дружеството имало задължение по чл. 37, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ да удържи и внесе от свое име данък в размер на 10% върху начислената лихва, което задължение било изпълнявано. След 01.01.2021 год. всички задължения на дружеството във връзка с възстановяването на получената сума от М. Е. П. били прехвърлени към неговите трима наследници. Както било посочено и в доклада на одитора Ф., след приспадането на дължимите данъци, сумата 16 816,11 лв. за лихви била прехвърлена като задължение към наследниците, а именно по 5 605,37 лв. за всяко от трите му деца. Според редовно воденото счетоводство на дружеството към 31.12.2022 год. задължението за лихви /след приспадането на дължимите данъци/ възлизало на 18 631,21 лв. за всеки

наследник. Поради това общото задължение за лихви към всеки един наследник не можело да възлиза на претендираната от ищцата сума в размерна 79 535,27 лв., а исковата претенция била необосновано завишена.

Изложени са съждения, че е налице конфликт на интереси между Т. П. и нейната майка и законен представител Н. Е.. Твърди се, че в Република *** било прието от съдебните власти, че майката няма право да извършва никакви действия от името на дъщеря си във връзка с недвижимите имоти, движими вещи и вземания, тъй като Н. Е. води в Република *** няколко съдебни производства срещу всички наследници на М. П., в т.ч. и срещу дъщеря си Т. П.. Тези твърдения не са подкрепени с каквито и да е доказателства.

В обобщение, настоява се исковете да бъдат отхвърлени, а в полза на ответното дружество да бъдат присъдени сторените по делото разноски.

Допълнителната искова молба не е постъпила в законовия двуседмичен срок, започнал да тече с връчването на отговора на ответника на ищеца на 18.09.2023 год. и изтекъл на 02.10.2023 год.

Предявените обективно съединени осъдителни искове са с правно основание: чл. 134 ТЗ – главният иск и чл. 86 ЗЗД – искът за акцесорното вземане за присъждане на обезщетение за забавено плащане за периода от 21.02.2020 год. до 22.05.2023 год. Същите са процесуално допустими.

ОКРЪЖЕН СЪД - ПЛОВДИВ, като обсъди представените доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и възраженията на страните, намери за установено следното:

С доклада по делото е прието за безспорно между страните обстоятелството, че ищцата е дъщеря на починалия на 19.12.2020 год. М. Е. П. – бивш едноличен собственик на капитала на „Гео инвестмънт“ ЕООД и че наследствените ѝ права са в обем на 1/3. Не се спори и относно обстоятелството, че е налице решение на едноличния собственик на капитала на „Гео инвестмънт“ ЕООД от 21.02.2020 год. за извършване на парична вноска на основание чл. 134 ТЗ и че вноската в размер на 723 657,10 лв. е направена реално, като е внесена от ЕСК в полза на дружеството.

От справка в Търговския регистър се установява, че дружеството с

ограничена отговорност „Гео Инвестмънт“ е вписано в регистъра на 21.02.2020 год. Същото е учредено като Еднолично ООД с едноличен собственик на капитала М. Е. П., гражданин на ***. То е с капитал 500 лв., изцяло внесен.

В деня на вписването му в Търговския регистър – 21.02.2020 год., едноличният собственик на капитала М. Е. П. е взел следното решение: „с оглед функциониране на фирмата и покупка на поземлен имот, да направи парична вноска в размер на 370 000 евро, които ще постъпят по евровата сметка на дружеството.“ Сумата подлежи на възстановяване на 21.02.2022 год., като за същия период „Гео инвестмънт“ ЕООД дължи на М. Е. П. лихва в размер на 3% на годишна база.

Както се попроси, за безспорно между страните е оповестено обстоятелството, че М. Е. П. е направил паричната вноска, за която е взел решение.

На 27.02.2010 год. е реализирана целта, за която е направена вноската – с нотариален акт № 98, том първи, рег. № 516, дело № 98 от 27.02.2020 год. „Гео Инвестмънт“ ЕООД е закупило поземлен имот с идентификатор № 61412.21.46, находящ се в землището на с. Радиново, адрес на поземления имот „Кривата нива“ с площ от 22 447 кв.м., трайно предназначение на територията – земеделска и настоящ начин на трайно ползване – комплексно застрояване. Имотът е придобит за сумата 586 749 лв. без ДДС.

Установява се, че на 19.12.2020 год. Едноличният собственик на капитала на „Гео Инвестмънт“ ЕООД М. Е. П. е починал. Оставил е за свои наследници трите си деца: Д. П., роден през 1993 год., Н. П., родена през 1999 год. и Т. П., родена през 2010 год. По делото не се спори, че наследствените им квоти са равни, а именно всяко от децата е придобило по 1/3 от наследството на наследодателя.

С протоколно решение от 12.04.2021 год. двамата пълнолетни наследници на М. Е. П. са взели решение да поемат дружествените дялове на баща си в „Гео Инвестмънт“ ООД при равни квоти, а по отношение на сестра си Т. П., която е малолетна и не разполага с дееспособност да бъде съдружник в търговско дружество, са приели че не би могла да поеме дялове от дружеството и да бъде вписана като съдружник. Същевременно, въз основа на изготвен доклад от регистриран одитор от 05.04.2021 год. поемащите

дяловете в дружеството наследници са приели, че собственият капитал на дружеството е отрицателна величина, поради което на не е налице основание за изплащане на равностойност на дружествен дял на Т. П.. Взето е също решение дружеството да се трансформира в ООД и негов управител да бъде Д. П..

Въз основа на взетите на 12.04.2021 год. решения са вписани промени по партидата на „Гео Инвестмънт“ ЕООД в Търговския регистър – като съдружници в дружеството са вписани Д. П. и Н. П., всеки притежаващ дялове с номинална стойност 250 лв. или по 50% от капитала на дружеството; дружеството е трансформирано в ООД.

В баланса на дружеството към 31.12.2020 год. са включени задължения на същото в размер на 742 000 лв., като от оповестяването към ГФО, т. 4.10, може да се съди, че задължението в размер на 740 000 лв. произтича от получен заем /предоставеният от ЕСК заем от 370 000 евро е равностоеен на 723 657,10 лева/ и начислени лихви по него в размер на 18 684,59 лв. В баланса за 2021 год. паричните задължения на дружеството са отразени в размер на 763 000 лв., при задължения за предходната година – 742 000 лв. Несъмнено е, че разликата се дължи на начислените в съответствие с решението на едноличния собственик на капитала лихви.

Не се спори по делото, че предоставените от М. Е. П. на „Гео инвестмънт“ ЕООД средства въз основа на решението на ЕСК от 21.02.2020 год., не са върнати на неговите наследници както в деня на падежа – 21.02.2022 год., така и до момента на приключването на съдебното дирене – в тази насока не са изложени твърдения, не са представени и доказателства.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът формира следните *фактически и правни изводи*:

Според разпоредбата на чл. 134 ТЗ, която е правното основание на предявения главен иск, по решение на Общото събрание на дружество с ограничена отговорност за покриване на загуби или временна необходимост от парични средства съдружниците могат да бъдат задължени да направят допълнителни парични вноски за определен срок. Чл. 137, ал. 1, т. 1 ТЗ също предвижда, че сред правомощията на Общото събрание на съдружниците /респ. на ЕСК/ е да вземе решение за допълнителни парични вноски. Предвиденото за това решение мнозинство в чл. 137, ал. 2 ТЗ е

квалифицирано – за приемането му следва да са гласували съдружници, притежаващи три четвърти от капитала. Според ал. 3 на чл. 134 ТЗ допълнителните парични вноски не се отразяват в капитала на дружеството, за тях може да се уговори дружеството да плаща лихви.

Съобразно чл. 147, ал. 2 ТЗ при ЕООД едноличният собственик на капитала на ЕООД решава въпросите от компетентността на Общото събрание, за което съставя протокол в съответната за решенията на Общото събрание форма.

Следователно, липсва каквото и да е основание за съмнение, че едноличният собственик на капитала на „Гео инвестмънт“ ЕООД М. Е. П., в кръга на правомощията си е взел решение от компетентността на Общото събрание на дружество с ограничена отговорност – да направи допълнителна парична вноска. Решението е взето в писмена форма. Определен е както размера на вноската, така и срока за нейното връщане.

Задължаването на съдружниците по реда на чл. 134, ал. 1 ТЗ да внесат допълнителните парични вноски по чл. 134, ал. 1 ТЗ представлява способ (средство) за кредитиране на дружеството с ограничена отговорност за преодоляване на икономически трудности на дружеството с временен характер. С предоставянето на кредитирането, за дружеството възниква задължение да върне предоставените средства.

Според съдебната практика реалната нужда от извършване на допълнителните парични вноски е материалноправна предпоставка за решението по чл. 134, ал. 1 ТЗ и нейното наличие не е въпрос на целесъобразност на решението, а на законосъобразност. В случая, в самото решение е обоснована необходимостта от извършването на вноската - временната необходимост на дружеството от парични средства с цел реализиране на инвестиционната му програма да придобие недвижим имот. Реалното съществуване на тази цел е установено с представения нотариален акт, от който се установява и обстоятелството, че целта е реализирана няколко дни след вземането на решението за извършване на паричната вноска.

От факта на осчетоводяването на задължението за връщане на допълнителната парична вноска в счетоводството на дружеството през 2020 год., както и от съдържащата се в нотариалния акт декларация, че продажната

цена е заплатена от дружеството купувач по банков път преди подписването на договора, може да се съди, че поетото от едноличния собственик на капитала задължение за извършването на вноската е реално изпълнено към 27.02.2020 год.

С изтичането на срока, за който е направена вноската – 21.02.2022 год., вземането на лицето, направило вноската, за нейното връщане е станало изискуемо. Доколкото в случая едноличният собственик на капитала, който е внесъл вноската, е починал, правото за връщането ѝ е преминало в патримониума на неговите наследници по закон.

Както се спомена, не се спори по делото, че ищцата е дъщеря на М. Е. П., починал на 19.12.2020 год. и притежава 1/3 от наследството. Поради това, в нейна полза е възникнало правото да получи 1/3 от направената парична вноска в размер на 370 000 евро, с легова равностойност по курса на БНБ – 723 657,10 лв. Така, ищцата Т. П. е придобила по наследство правото да получи връщане на 1/3 от паричната вноска или сумата 241 219,03 лева. Задължението е ликвидно и е станало изискуемо на 21.02.2022 год.

Поради това искът за присъждане на главница в размер на 241 219,03 лева е изцяло доказан по основание и размер и следва да се уважи изцяло. Главницата следва да се присъди ведно със законната лихва, считано от деня след подаването на исковата молба – 23.05.2023 год. до окончателното плащане /доколкото самият ден на подаването на исковата молба – 22.05.2023 год. е включен в периода на иска по чл. 86 ЗЗД, а дублиране е недопустимо заради забраната за неоснователно обогатяване/.

Във връзка с *акцесорната претенция* за присъждане на обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва върху главницата за периода от 21.02.2020 год. до датата на исковата молба – 22.05.2023 год. съдът намира следното:

При вземане на решение за извършване на допълнителна парична вноска, едноличният собственик на капитала е определил срок, за който предоставя сумата на дружеството – 21.02.2022 год. В рамките на този срок дружеството ползва паричните средства на правно основание и задължението за връщането им не е падежирало. Това означава, че дружеството не е в забава при връщането на предоставените парични средства. Според чл. 86 ЗЗД, който е правното основание на предявената акцесорна претенция, при

неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата.

Доколкото „Гео Инвестмънт“ ЕООД, а впоследствие ООД не е в забава при връщането на паричната вноска за периода от 21.02.2020 год. до настъпването на падежа на задължението, искът за присъждане на обезщетение за забавено плащане за този период е неоснователен. За периода от 21.02.2020 год. до 21.02.2022 год. се дължи единствено предвидената в решението на ЕСК възнаградителна лихва от 3% на годишна база. Такава е счетоводно начислявана. Но тя не се претендира в настоящия процес и не би могла да бъде присъдена с оглед диспозитивното начало в гражданския процес, залегнало като принцип в чл. 6, ал. 2 ГПК.

Дружеството е изпаднало в забава при връщането на вноската на ищцата от деня, следващ деня на падежа, а именно считано от 22.02.2022 год. За периода от деня на забавата до датата на подаването на исковата молба – 22.05.2023 год. законната лихва, изчислена чрез публично достъпен електронен калкулатор, посочен в доклада по делото, е в размер на 31 838,50 лв. До този размер и за посочения период акцесорният иск е основателен и следва да се уважи. А за разликата над 31 838,50 лв. до пълния претендиран размер от 79 535,27 лв. и за периода от 21.02.2020 год. до 21.02.2022 год. искът като неоснователен следва да бъде отхвърлен.

По въпроса за разноските:

Ищцовата страна не е направила разноски, тъй като с определение № 663/08.06.2023 год. е освободена от внос на държавна такса и разноски. Предоставена ѝ е безплатна правна помощ по договор, приложен на л. 145 от делото. Поради това и с оглед частичното уважаване на исковете, на основание чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1 ЗА в полза на адв. М. К. следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение. Минималният размер на адвокатското възнаграждение, съобразно предявеният за защита материален интерес, определен в съответствие с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 МРАВ, е 17480,17 лв. От тази сума в полза на адвоката, предоставил на ищцата безплатна правна защита, ще се присъди сумата 14 880,84 лв., определена пропорционално на уважената част от исковете.

Предвид частичното отхвърляне на иска по чл. 86 ЗЗД и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът дължи на ответника сторените по делото разноски,

пропорционално на отхвърлената част. Според представения договор за правна защита и съдействие договореното възнаграждение в размер на 17480 лв. Същото е изплатено по банков път в деня на сключването на договора – 03.08.2023 год., видно от представеното преводно нареждане. От тази сума в полза на ответното дружество следва да се присъдят разноси по делото, пропорционално на отхвърлената част от исковете, а именно 2 599,31 лв.

С определение № 663/08.06.2023 год. ищцата е освободена от внос на държавна такса. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК върху ответното дружество следва да се възложи дължимата за производството държавна такса, определена върху уважената част от исковете, а именно 10 922,30 лв.

Водим от гореизложеното, Окръжен съд – Пловдив

РЕШИ:

О С Ъ Ж Д А „ГЕО ИНВЕСТМЪНТ“ ООД, ЕИК 206031093, със седалище и адрес на управление с. Царацово, п.к. 4204, общ. Марица, обл. Пловдив, ул. „Гагарин“ № 1, представлявано от управителя Д. П., да заплати на Т. П., гражданин на Република ***, родена на **** год., с личен граждански номер *****, притежаваща турска лична карта № *****, валидна до 09.12.2029 год., представлявана от своята майка и законен представител Н. Е., гражданин на Република ***, родена на **** год., с личен граждански номер *****, и задграничен паспорт U №*****, валиден до 22.12.2024 год., с адрес Република ***, гр. И., ***, сумата **241 219,03 лева главница**, съставляваща 1/3 част от вземането на наследодателя М. Е. П., починал на 19.12.2020 год., спрямо „Гео Инвестмънт“ ООД по направена от него допълнителна парична вноска на основание чл. 134 ТЗ, съгласно решение на едноличния собственик на капитала от 21.02.2020 год., ведно със *законната лихва* върху присъдената главница, считано от деня след датата на подаването на исковата молба – 23.05.2023 год. до окончателното плащане, както и сумата **31 838,50 лева обезщетение за забавено плащане на главницата** в размер на законната лихва за периода от 22.02.2022 год. до датата на исковата молба - 22.05.2023 год.,

като **ОТХВЪРЛЯ** иска за присъждане на обезщетение за забавено плащане за разликата над присъдения размер от 31 838,50 лв. до пълния претендиран размер от 79 535,27 лв. и за периода от 21.02.2020 год. до

21.02.2022 год.

Сумата може да бъде заплатена по следната банкова сметка, открита на името на ищцата Т. П. /Talya Polat/ в „Търговска банка Д“ АД: IBAN ****.

ОСЪЖДА „ГЕО ИНВЕСТМЪНТ“ ООД, ЕИК 206031093, със седалище и адрес на управление с. Царацово, п.к. 4204, общ. Марица, обл. Пловдив, ул. „Гагарин“ № 1, представлявано от управителя Д. П. да заплати на основание чл. 38, ал. 2, бр. ал. 1 от ЗА, на АДВОКАТ М. М. К., персонален номер *****, със служебен адрес гр. ****, **сумата 14 880,84 лева** адвокатско възнаграждение, определено в съответствие с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 МРАВ, пропорционално на уважената част от исковете.

ОСЪЖДА Т. П., гражданин на Република ***, родена на ***** год., с личен граждански номер *****, притежаваща турска лична карта № *****, валидна до 09.12.2029 год., представлявана от своята майка и законен представител Н. Е., гражданин на Република ***, родена на ***** год., с личен граждански номер *****, и задграничен паспорт U №*****, валиден до 22.12.2024 год., с адрес Република ***, гр. И., ****, да заплати на „ГЕО ИНВЕСТМЪНТ“ ООД, ЕИК 206031093, със седалище и адрес на управление с. Царацово, п.к. 4204, общ. Марица, обл. Пловдив, ул. „Гагарин“ № 1, представлявано от управителя Д. П., **сумата 2 599,31 лева** *разноски* по делото, пропорционално на отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА „ГЕО ИНВЕСТМЪНТ“ ООД, ЕИК 206031093, със седалище и адрес на управление с. Царацово, п.к. 4204, общ. Марица, обл. Пловдив, ул. „Гагарин“ № 1, представлявано от управителя Д. П., на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметката на Окръжен съд - Пловдив **сумата 10 922,30 лева** *държавна такса*, определена върху уважената част от исковете.

Решението е неокончателно и подлежи на въззивно обжалване с

въззивна жалба пред Апелативен съд - Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____